

lara, sezişlere yetmemesi, aynı hıza ulaşamaması. Kaçıp gidenleri yakalama çabası - bir tuş oraya, bir sözcük buraya. Peki daha önceki tuş (renk) neredeydi? Peki daha önceki sözcüğün anlamı neydi?

Hiç kuşkusuz dünya herkes için aynı hızla dönmüyor.

Düşüncesi, sezişisi, fırçasından, kaleminden önce koşanlar da var.

Onların yakalayabildiklerini görüp okuyabiliyoruz.

Dünyamızı değiştiren onlar. Yineleyenler, yenileyenler onlar. Bu nedenle anlaşılabilirliği için belli bir sürenin geçmesi gerekiyor.

Biz ölümlüler ve her gün yineleyenler için.

Kendi Portresi, ("Yüzyıl Sonra" da yer alan portrelerden biri) (A)

Van Gogh'un kendi portrelerinin iki işlevi vardır.

O bu çalışmalarında hem kendisinin duygusal ve fiziksel durumunu yansıtmış hemde yeni teknikleri denemiştir. Bu yapıtta da, sanatçı "Divisionism" denemesine girişmiştir. Bu stil, onun bazı çağdaşları tarafından benimsenmiştir ve birbirine çok yakın veya birbirinin üzerine binen küçük ve düz fırça darbeleri kullanılmak esasına dayanmaktadır.

Burada başında şapkası ile bir şehirli görüyoruz. Şapkasının hafifçe eğik duruşunun yoksul, eskimiş ifadesine kontrast oluşturuyor. Belki Van Gogh'un Paris'ten kaçıp "Provence" yerleştiğinden 6 ay kadar önce yaptığı bir resimdi bu. Bakışlarında sağlıklı kıvılcımını sezmek çok zor. Genelde verdiği izlenim gerginlik, saldırganlık ve mutsuzluktur. Çekettekî kırıksıklıkların kuvvetli fırça darbeleri ile belirlenmesi aklı Mavi-Mor şimşek zigzaglarını getiriyor. □

**(A) The Great Artists
A Library of the ir lives, times and paintings
Van Gogh
Book 1
Funk Wagnalls. Inc.**

Yayın Tanıtım

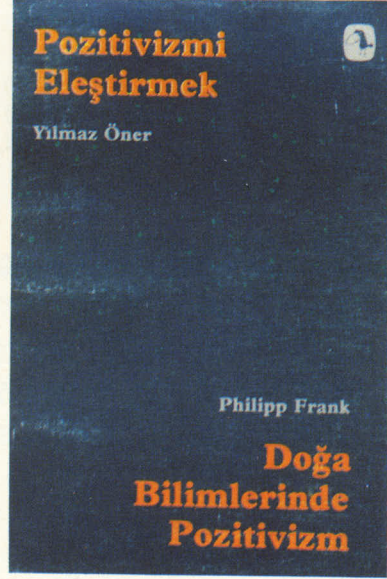
BİLİMLERDE VE SANATTA DİYALEKTİK
Belge Yayınları: 90,
Düşünce dizisi/183 S.

Yılmaz Öner, 1928 yılında İstanbul/Bostancı'da dünyaya geldi. İstanbul Erkek Lisesi'nden mezun oldu. İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi'ne devam etti. Almanya Göttingen Üniversitesi'nde matematik, fizik-felsefe öğrenimini yaptı. 1956'da İngiltere/Cambridge'de İngilizce, Fransa/Poitiers'de (1957) Fransızcasını pekiştirdi. Bu arada Almanca-Türkçe teknik ansiklopedisi hazırladı.

1971'de "Grundlagen Zur Topologie der Zeit"ı yayımladı: Zamanın maddesel dünyadaki dağılımı ve uzay haline gelebilmesini irdeleyen bu kitap Öner'e göre matematik tarihinde bu konularda yazılmış ilk derli-toplu kitaptır. 1976'da Heisenberg'in "Fizik ve Felsefe" konferanslarını çevirdi. Y.Öner daha sonra tarihsel pozitivist şartlanmaların köken gerekçelerini Pozitivizmi Eleştirmek adlı kitabında geliştirdi. Pozitivizmin teorisyenlerini Türk okuyucusuna tanıttı. Pro-determinizm, yani probabilist (olasılıkçı) determinizm anlamında geniş bir sistem geliştirdi. Pozitivizmin ve onun bağrındaki rasyonalizmin dayandığı ideolojik temellerin bilim üzerindeki etkisini araştırdı.

K.Korsch'tan Marksizm ve Felsefe'yi çevirdi ve paralelinde G.Lukacs'ın Tarih ve Sınıf Bilinci eşliğinde kıyaslayarak yeni çözümler getirmeye çalıştı. Bu sorunları biyogenetik diliyle yazdığı Canlıların Diyalektiği ve Yeni Evrim Teorisi'nde (1978) derinlemesine irdeledi.

"Kendisine özgü bir felsefe ve buna uygun bir dil geliştirmiş olan Yılmaz Öner'i saymazsak, bir 'Türk Filozofu' yoktur, olmamıştır. 'Sistem kuruculuk' anlamında söylüyorum, 'Felsefeyle uğraşmak' anlamında değil.
Aydın ÇUBUKÇU

POZİTİVİZMİ ELEŞTİRMEK
Yılmaz Öner

DOĞA BİLİMLERİNDE POZİTİVİZM
Philipp Frank
Metis Yayınları: 16/206 S.

Pozitivizm üzerinde çok şey söylenildi: Dünya üzerine bilgimizin en yetkin düzeyine eş tutuldu, bilimselliğe eşitlendi, Batı'nın üstünlüğü olarak sunuldu, gelişmenin ölçütü olarak görüldü... Ve pozitivism, derinden etkilendiği bilim ya da felsefe 'çevre'leriyle sınırlı kalmadı; 'çağdaş Batılı insan'ın gündeliğine de iyiden iyiye girdi, popüler bir otorite durumuna geldi.

Gerçek şu ki, bugün aynı Batı, pozitivism'in iflasını yaşıyor. Bu koşullarda pozitivism'in eleştirisi, günümüzün en canlı tartışma odaklarından birisidir.

Pozitivizmin önde gelen isimlerinden Frank'ın kitabı pozitivism'in hem kuramsal bir klasiği, hem de renkli ve canlı bir öyküdür. Öner'in yazdığı eleştirel bölüm de, önemli tartışma noktaları açarak konuyu irdelemektedir.

Elinizdeki cildi oluşturan bu iki kitap, çağdaş dünyayla ve düşün akımlarıyla ilgilenen her aydın için Türkçe'deki önemli bir eksikliği gideriyor.

DECONSTRUCTION
Andreas Papadakis
Cathrine Cooke
Andrew Benjamin
Academy Editions, Londra, 1989

Dekonstrüksiyon bugün sanatta ve mimaride üzerinde en çok konuşulan yeni gelişmelerden biri. Ne bir akım, ne de tamamen şekillenmiş bir stil. Dekonstrüksiyon felsefesini bir söylemle beraber; eleştirel bir yöntem bilimi (metodoloji) olan daha büyük bir kültürel fenomen ve son zamanların mimari estetiğinin esası.

Dekonstrüksiyonun kökleri ve kaynakları üzerine bir araştırmayla başlayan bu öncü kitap Amerika, İngiltere, Avrupa ve Japonya'dan dekonstruktivist yazıları ve projeleri bir araya getiriyor. Andreas Papadakis, Andrew Benjamin ve Cathrine

Cooke'un yayınladığı ve Konstruktivist Kökenler, Teori ve Felsefe, ve Sanatta ve Mimaride Dekonstrüksiyon adlı dört bölümü içeren kitap Dekonstrüksiyonun önde gelen yazarlarını, eleştirmenlerini ve uygulayıcılarını tanıtıyor. Bunlar Christopher Norris, Peter Eisenman, Bernard Tschumi, Zaha Hadid, Daniel Libeskind, OMA, Morphosis, Coop Himmelblau, Charles Jencks, Hiromi Fujii, Geoff Bennington, Mark Wigley, Valerio Adamo'yu ve birçok diğerlerini içeriyor.

Bu kitap - mimaride ve sanatta Dekonstrüksiyonu ilk tanımlamaya ve bir yere oturtmaya teşebbüs eden - bazıları doğası gereği deneysel ve spekülasyon olan çeşitli görüşlerle konuyu araştırıyor. Böylelikle konuyla ilgilenen herkes için bir kaynak olacaktır.